

VEFA..

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

Evet vefa, hep ruhumuzda taşıdığımız ama kalbimizden dilimize yol bulup, çok da getiremediğimiz ancak bütün hayatımızın yol gösterici unsuru olarak kabul ettiğimiz bir duygu... Yaratan bu duyguyu gerçek anlamda bize, hayatımızın yönünü doğru belirleme adına bir kılavuz misali ikram ve ihsan etmiş.

Ve biz, en yakınlarımızdan başlayarak, dostlarımızdan, merhaba dediğimiz insanlara kadar vefa arıyoruz, ama sadece hissiyatımızla, sormak adına bir şans bile vermeden vefalı mısın diye..

Bu bir duygu...

-Kim koymuş acaba ?

-Sadece üç gün ve şu fani için mi ?

-insanlar kendi merhabalarına vefa ararken, var edene, yaratana duyarsızlık ne anlama gelir?

-Vefa duygusunu her bir ruha nakşeden bu duyarsızlık ve vefasızlıktan gücenmez mi?

ASIL VEFA KİME GÖSTERİLMELİ?..

Bin dörtyüz küsür seneden beri, her zamanın modern ve çağdaş bilimleriyle, varoluşu, var ediciyi arayıp bulamayanlar...

Metodunuzda bir yanlışlık olmasın...

Bir baksanız aradığınız o var edici kendinden haber vermiş mi?

Kitaplar elçiler göndermiş mi? Evet...

O halde sizin yaptığınız... Yoksa modern ve çağdaş bilim perdesi altında, bir sorumluluktan kaçış mı bu?

Şöyle geriye doğru bakıldığında, ilerici ve aydın olmak bahanesi ile yaratana görmek istemeyenlerin, mâzi mezaristanında çok gerilerde kaldığını görüyoruz. Yahu yanlış yerde aradığınız o vefa, asıl kime gösterilmeli...

Elbette hakkıyla gösteren yok belki o vefanın zerresini ama bu hal sığıyor mu insaniyete...

Aman aman... bu kadar büyük ve umumi bir belâ bizi sarsıp uyarırcasına düşünmeye sevk ederken hâlâ Yüce Yaratan'a duyarsız kalmak ...

Yakışmıyor insaniyete...

Huzur ile..